

Skatteministeriet

21. december 2017
J.nr. 2017-6214

Til Folketinget – Uddannelses- og Forskningsudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 41 af 7. december 2017 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Mette Reissmann (S).

Karsten Lauritzen

/ Annemette Ottosen

Spørgsmål

I uddannelses- og forskningsministerens svar på UFU, alm del, spm 9 fremgår det, at andelen af misligholdt SU-gæld fra udenlandske statsborgere er steget til i alt 436 mio. kroner, hvilket er en stigning på ca. 25 pct. på blot 1 år. Hvad vil ministeren gøre for at forhindre, at tallet ikke stiger yderligere 25 pct. på 1 år og altså tillægger ca. 100 mio. kroner ekstra i den misligholdte SU-gæld fra udenlandske statsborgere?

Svar

Det ligger mig stærkt på sinde at sikre, at vi får forbedret inddrivelsen af studiegæld hos udenlandske studerende bosat uden for Danmark. I den forbindelse bemærkes, at opgørelsen over den misligholdte SU-gæld i alm. del spm. 9 også vedrører udenlandske studerende, som fortsat bor i Danmark.

Problemerne med inddrivelse af SU-gæld skal ses i sammenhæng med, at hele inddrivelsesområdet de seneste to år har været præget af suspenderingen af it-systemet EFI i september 2015 og udfordringerne med at gennemgå gældsposterne manuelt for at sikre, at de er gyldige, før der kan inddrives på dem. Hele inddrivelsesområdet, herunder også inddrivelsen af SU-gæld, har således kørt på lavt blus, fordi inddrivelsen hovedsageligt sker ved modregning eller ved frivillige betalinger og ellers foregår manuelt.

Som jeg redegjorde for på det fælles samråd den 7. november 2017 med uddannelses- og forskningsministeren om inddrivelse af SU-gæld i udlandet er der iværksat forskellige initiativer på området.

Ud over et samlet Folketing står bag en aftale om at styrke den offentlige gældsinddrivelse, der bl.a. indebærer tilførsel af markant flere medarbejdere til den nye Gældsstyrelse, og oprettelse af en særlig enhed målrettet skyldnere med stor gæld i udlandet, undersøges det også, om der kan skabes bedre instrumenter til at inddrive SU-gæld over for skyldnere bosat i udlandet.

Der arbejdes således på at etablere et EU-retligt instrument, der skal etablere gensidig administrativ bistand mellem de relevante administrative myndigheder i EU-landene til inddrivelse af studielån. Problemstillingen er rejst i EU-regi, og jeg har sammen med uddannelses- og forskningsministeren også påpeget problemerne i et brev til EU-Kommissionen. Herudover tages der kontakt til andre medlemslande med henblik på at afdække muligheden for at opbygge alliancer, der kan fremme etableringen af nye regler om gensidig administrativ bistand til inddrivelse af studiegæld. Samtidig hermed er der iværksat en indsats for at få udvidet den eksisterende nordiske bistaftale til også at omfatte studielån.

Der undersøges også alternative veje til inddrivelse af SU-gæld i udlandet, bl.a. ses der på muligheden for at anlægge sag enten ved en dansk domstol eller ved domstolene i det land, hvor skyldner er bosat. EU-Kommissionen har i et svar på henvendelsen fra uddannelses- og forskningsministeren og mig modtaget den 13. december 2017 bl.a. påpeget, at såfremt danske SU-lån falder ind under det civil- og handelsretlige område, er der mulig-

hed for at anvende Bruxelles-I forordningens regler til at fuldbyrde en dansk dom om tilbagebetaling af et SU-lån i det land, hvor skyldner bor. Svaret fra EU-Kommissionen nærlæses og vurderes p.t. med henblik på at overveje næste skridt i sagen. Som det er oplyst i mit svar på UFU alm. del spm. 32 er det fortsat usikkert, hvorvidt forordningen finder anvendelse i forhold til danske SU-lån, og det undersøges således, om inddrivelse af SU-gæld i udlandet via forordningens model er en mulighed, og om det i givet fald er en velegnet inddrivelsesmetode.

Jeg vil understrege, at det desværre ikke er nemme problemer at løse, og at det vil tage tid at få gennemført løsninger på international plan. Hertil kommer, at selv om vi får gennemført et bistandsdirektiv eller bilaterale aftaler på området forudsætter dækningen af gælden jo, at skyldner har betalingsevne eller aktiver, der kan gøres til genstand for inddrivelse. Jeg mener dog, at vi med ”Aftale om at styrke den offentlige gældsinddrivelse” har gode forudsætninger for at kunne prioritere området fremover.